

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg bliver nødt til lige at kommentere det med kernefamilien, for når hr. Martin Henriksen siger en masse om, hvad De Konservative mener om kernefamilien, men at det i øvrigt ikke var et spørgsmål, hr. Martin Henriksen stillede, så synes jeg trods alt alligevel, at det fortjener om ikke et svar så en kommentar.

Det Konservative Folkeparti er da bestemt tilhænger af kernefamilien, vi er i det hele taget tilhængere af stærke familier, og det vil sige, at vi er tilhængere af de familier, som folk selv vælger at indrette sig i, derunder kernefamilier.

Men det er jo ikke os politikeres opgave at vælge familie for folk eller fortælle folk, hvordan de bedst kan leve sammen. Det næste skulle jo blive, at vi også fortalte familierne, hvor mange børn vi syntes de skal have, om det er mest ideelt, at de har to eller tre eller ét barn. Det skal vi politikere jo ikke bestemme. Vi skal understøtte de valg, familierne selv har truffet med hensyn til, hvordan de vil indrette sig, og så agere efter det.

Men jeg mener, at i hvert fald for børnene, og det må være afgørende, er de bedste familier dem, hvor børnene har en tæt og god og kærlig kontakt til begge deres forældre, både deres mor og far, uanset hvordan de så i øvrigt har indrettet sig i deres familie.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Det synes jeg faktisk var et ganske udmærket svar, specielt i betragtning af, at den konservative ordfører måske ikke ligefrem talte så varmt om kernefamilien. Nu sagde ministeren trods alt, at Det Konservative Folkeparti var tilhænger af kernefamilien, og det synes jeg er rigtig positivt.

Men jeg vil gerne høre, om familieministeren vil rette henvendelse til statsamtterne med henblik på at gøre dem opmærksom på, at vi fra politisk side i Folketinget mener, at der er et problem med den sagsbehandling, der foregår, bl.a. at fædre er kørt ud på sidespor, og at man dermed i realiteten afskærer børn fra at have et forhold til begge forældre, selvfølgelig forudsat at begge forældre er velfungerende individer. Vil ministeren gøre det?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nej, det vil jeg ikke gøre. Jeg synes ikke, at det er det rigtige tidspunkt.

Jeg mener, at der skal være fuldstændig ligestilling mellem moderen og faderen i sager om separation og skilsmisse, ikke mindst for barnets skyld, for barnet fortjener og har krav på at have god kontakt både til sin mor og til sin far. Det er jo også udgangspunktet i lovgivningen.

Nu har jeg nedsat et udvalg, der skal se på samværs- og forældremyndighedsproblemer og se på, hvordan vi kan indrette os bedre med lovgivningen og de processer, der gennemføres, og der synes jeg lige, jeg vil afvente, hvad det udvalg når frem til, og så vil de betragtninger og hensyn, som hr. Martin Henriksen gør gældende, naturligvis indgå i overvejelserne om, hvad det er, vi skal gøre, om vi skal ændre i lovgivningen, eller vi skal rette henvendelse til statsamtterne, som jo nu bliver nogle nye regionale enheder, eller hvad vi skal gøre.

Det vil jeg tage endelig stilling til efter også at have haft drøftelser med Folketingets partier om det i løbet af sommeren, med henblik på at vi kan iværksætte nogle tiltag i efteråret.

Kl. 20.05

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren var jo lidt inde på det her med, at ministeren kun er minister for nogle børn, eller som det er blevet sagt nogle gange, efter at Familieministeriet er oprettet, minister for de artige børn. De børn, der har problemer, hører jo så til ovre hos socialministeren.

Har ministeren haft nogen overvejelser om, at det måske kan være med til at give et forkert fokus, at vi ikke har en minister for alle børn i Danmark? Det kunne jo f.eks. betyde, at man så kiggede på, hvordan vi kunne sikre, at vores børnehaver og vuggestuer havde så gode ressourcer, havde så mange voksne til at tage sig af alle børnene, at de også havde lidt ekstra til at tage sig af de børn, der i perioder eller permanent havde brug for en ekstra indsats, i stedet for at man skal til at pege ud, at det barn og det barn skal der særlige ordninger til efter ansøgninger osv.

Det kunne give et andet fokus at have en minister for alle børn.